

[Hilmar Baunsgaard.]

løber af sporet. Som det fremgår af ministerens fremsættelsestale, og som det fremgår ved et studium af lovforslaget, er det ikke muligt for nogen at overskue det fulde økonomiske omfang af den lov, vi her gennemfører. Det er muligt, ministeren har ret i, at det vil være en relativt beskednen merudgift, men så må man vel nok gøre tilføjelsen: i første omgang. Det er klart, at dette, at man skal have heltidsbiblioteker over hele landet, vil komme til at betyde en ganske kraftig forøgelse gradvis af de jo i forvejen meget store beløb, der anvendes til biblioteksformål.

Men det, der vel især er grund til at tage frem, er to forhold, nemlig spørgsmålet om refusionerne over for tanken om generelle tilskud, de objektive kriteriers tilskud, til kommunerne og så den omstændighed, at vi har til behandling i dette ting et andet lovforslag, som griber direkte ind i biblioteksopgaven. Der foreligger i øjeblikket fra undervisningsministeren et forslag, som behandles i folketingets uddannelsesudvalg, omfattende forslag om oprettelse af fuldt udbyggede skolebiblioteker, samtidig med at vi her har et lovforslag, der stræber efter uden for skolerne at intensivere børnebiblioteksindsatsen under folkebibliotekerne.

Det spørgsmål må da melde sig, om vi i tilstrækkelig grad har overskuet, hvad det nu kommer til at betyde, at man skal have to sideløbende og til samme befolkningsgruppe henvendende biblioteker. Er vi sikre på, at det i en tid, hvor vi skønner — og det har jeg en fornemmelse af også med det, forstår jeg, meget intensive arbejde, regeringen i dag må drive omkring de økonomiske problemer — at vi skal passe på ikke at sætte nye udgifter i værk uden virkelig at have overskuet konsekvenserne, er vi da sikre på, at det i en sådan tid ud fra en økonomisk betragtning er forsvarligt at intensivere, dvs. stærkt udbygge, på to sideløbende områder inden for børnebiblioteksindsatsen?

Jeg kan så lidt som andre selvfølgelig sige, hvad dette vil komme til at koste, men det er ganske klart, at der her er tale om millionbeløb, hvor der nok skal mere end to cifre til at angive udgiftsforøgelsen, når begge dele er fuldt gennemført. Jeg tror, vi skal se dette i øjnene.

Så er der spørgsmålet om de objektive

kriterier. Det har undret mig, at jeg, da jeg gennemgik økonomiministerens liste over forslag, der kunne stille krav om nye udgifter på statsbudgettet, for her at vurdere, hvad den nye lovgivning ville kræve, ikke fandt noget om biblioteksloven, men det har jeg jo altså fået forklaringen på ved at læse ministerens fremsættelsestale; det er, fordi kulturministeren er gået ud fra, at der bliver tale om forhåbentlig — sådan forstår jeg ministeren — det nye kriterium, de objektive kriterier for tilskud til kommunerne. Og så er det rigtigt, at det ikke behøver at figurere på statsbudgettet, for så er det ikke en statsudgift. Men er det alligevel ikke netop på dette område et af de klassiske eksempler på, at vi i vore i øvrigt prisværdige bestræbelser for at forme et velfærdssamfund så godt som muligt kommer til at løbe af sporet?

Det er jo ikke nok, at regeringen og vi her i folketinget nu koncentrerer vores indsats om at begrænse, hvad vi foretager os her i tinget af beslutninger, til det, der vedrører de direkte statsudgifter. Er det ikke den samlede offentlige husholdning, der i disse dage er til kritisk vurdering? Hvis vi nu vedtager en lov, som ud fra en forventning om ændring af tilskuddene til kommunerne kommer til at betyde, at vi herinde træffer beslutninger, der forøger kommunernes udgifter med et eller andet antal millioner kroner — og det skal nok være et eller andet antal millioner over 100 millioner kr. — er det så vel gennemtænkt?

Jeg vil derfor spørge økonomiministeren, om han alligevel ikke føler, at når vi har til behandling to forslag behandlet uafhængigt af hinanden, men sigtende på den samme opgave, nemlig børnebiblioteksindsatsen, ville det rigtige være, at man nu virkelig prøvede at få disse to lovforslag bedømt i sammenhæng, at vi virkelig tog os tid til at vurdere: er det nu, i en tid, hvor vi skal passe på væksten i den offentlige husholdning, den statslige såvel som den kommunale, tidspunktet for at beslutte sig for en intensivering, altså en kostbar udbygning, samtidig på begge områder? Er økonomiministeren ikke af den opfattelse, at det ville være hensigtsmæssigt, om vi traf beslutning om — og det er jo regeringen, der i så fald skal træffe den — at udskyde både folkeskoleloven og biblioteksloven, til vi har haft tid